

”Det är som att man lever med dubbla identiteter och att få vara svensk är det bästa. När vi t.ex. spelar match och jag sätter en straff, då är jag svensk. Om jag missar, då är jag invandrare”.

/Adina, fotbollsspelare

”Det händer nästan varje dag att patienter kräver hjälp av enbart ’svenskar’. Jag är så van nu men det känns jobbigt varje gång.”

/Ahmed, sjuksköterska

”Till slut bytte jag mitt namn till ett svenskt. Det tog emot men det kändes som enda chansen att få ett jobb”

/Anonym

”Mina klasskompisar såg mig som svensk för att jag ’skötte mig’. Jag tog ingen plats, talade aldrig för högt och var noga med att alltid hålla mig väl med alla. De själva var svenska oavsett beteende, medan min svenskhet berodde på mitt beteende.”

/James, polis

**”Du måste lära dig svenska om du ska ha en chans att komma in på arbetsmarknaden!
Det var det första jag fick höra när jag kom hit för 13 år sedan. Idag pratar jag flytande svenska men kämpar fortfarande för att få komma in”**

/Li

”Det är nog svårt att förstå hur det känns att ständigt bli bemött utifrån sin hudfärg om man inte själv har upplevt det. Ibland önskar jag att man kunde byta skinn och erfarenheter”

/Elev åk 9

”Jag var 8 år första gången någon skrek ’försvinn från mitt land’. Idag, 25 år senare, får mina barn höra exakt samma kommentar.”

/Shara, född och uppvuxen i Sverige.

”När folk frågar var jag kommer ifrån och jag svarar Sverige så är det alltid någon som säger ’men vart kommer du ifrån, egentligen?’ Det är sjukt tröttsamt eftersom jag är född här..”

/Faje

”Om jag inte skrattar när min omgivning skämtar om invandrare får jag oftast höra att jag är lättkränkt och att de ’inte menar något illa’. Tyvärr så gör det mig illa eftersom skämtet alltid är på min bekostnad.”

/Anonym

”En gång blev jag arg på en i min klass och då ropade någon ’akta er för terroristen!’ ingen annan sa något, inte ens läraren. Då blev jag väldigt ledsen.”

/Elev åk 5